

صبا

روزنامه فرهنگ و هنر

سرمقاله

چرا باید به تئاتر برویم؟

وحید عمرانی

عضو کانون منتقدان تئاتر ایران

هر گاه این دنیایی که در آن زندگی می‌کنید برایتان تکراری و خسته‌کننده شد و خواستید پنجره‌ای رو به دنیایی جدید به رویتان باز شود به تئاتر بروید.

هر گاه احساس کردید که زندگی کوتاه‌تر از آن است که بتوانید هر ماجرای را در آن از سر بگذرانید و هر چیزی را تجربه کنید و نیاز دارید که از تجربه‌های دیگران و ماجراهای آنان استفاده کنید تا بتوانید زندگی‌های بیشتر و طولانی‌تری را تجربه کنید به تئاتر بروید.

هر وقت روزمرگی به سراغتان آمد و حس کردید غبار تکرار و زندگی ماشینی، احساسات ناب و زنده‌تان را در زیر خود دفن کرده و می‌رانده‌اند و با تمام وجود می‌خواهید که آن‌ها را دوباره زنده کنید و حساسیت‌هایتان به زیبایی‌های حیات را دوباره بازگردانید به تئاتر بروید.

هر گاه به ذهن‌تان رسید که دیگر زمان آن فرارسیده تا شمایل زندگی خود را در آینه‌های تمام‌قد ببینید و راهی را که تا بدین جا آمده‌اید از بابی کنید، از خطاهایتان درس بگیرید و نقاط قوت خود را تقویت کنید به تئاتر بروید.

هر زمان به این نکته رسیدید که علاوه بر جسم شما، روح‌تان نیز نیاز به پاکیزه شدن، پیرایش و زینت بخشیدن دارد به تئاتر بروید.

هر گاه احساس خطر و هشدار کردید که دریای درونتان بر اثر محرکات و جریانات آسیب‌زننده روزانه و فجایع جهان بیرون، متلاطم و طوفانی شده و نیازمندید تا لختی هم که شده آن را به برکهای آرام و مصفا تبدیل کنید و اندکی در کنار زیبایی‌هایش بیارامید به تئاتر بروید.

هر زمان دریافتید که دیگر دیدن دنیا از درون خود را به قدر کافی تجربه کرده‌اید و هم‌اکنون می‌خواهید که از بیرون و دریچه جهان خارج به خودتان بنگرید و کلیت خویش‌تان را مقابل دیدگان بیاورید تا به شناخت بیشتری نسبت به خود دست یابید به تئاتر بروید.

موقعی که احساس تهی بودن می‌کنید و فکر می‌کنید لازم است تا وجودتان از داستان‌های بشری و حکمت چکیده سالیان غنی شود و این همه، چراغی شود تا مسیر زندگی خود را در هزارتوی جهان بیرون بهتر بیابید، به خلوتکده درون تئاتر سری بزنید.

هر گاه می‌خواهید تا آرام درونی خود را تسکین بخشید و به تحلیل بهتری راجع به آنان و دلایل به وجود آمدنشان برسید و آن‌ها را با آرام و شادی‌های دیگران قیاس و ترکیب کنید، بهترین مکان برای رسیدن به چنین بینش و تحلیلی، سالن تئاتر است.

و در پایان اگر می‌خواهید خود را در وجود دیگران و دیگران را در وجود خود پیدا کنید، اگر می‌خواهید مانند یک سلول در تنه واحد بشری به دیگر سلول‌ها وصل شوید، درد و غمشان درد شما باشد و شادیشان شادیتان، به تئاتر بروید.

امیر حسین صدیق در گفت‌وگو با «صبا»:

سختگیر تر شده‌ام

باید به مقوله سینما و تلویزیون نگاهی دوباره داشته باشیم

«صبا» گزارش می‌دهد

برگزیدگان گلدن گلوب زیر ذره‌بین!

علی علوی نژاد و فرهاد کوکبیان از نمایش «باز پرس وارد می‌شود» به «صبا» می‌گویند

وجدان خفته انسان‌ها